

Forslag

til

Lov om ændring i lov om boligbyggeri.

Fremsat den 24. februar 1960 af *Aksel Larsen*.

I lov nr. 356 af 27. december 1958 om boligbyggeri affattes § 2, stk. 3, således:

„For at sikre opfyldelse af lovens formål kan boligministeren træffe foranstaltninger til regulering af al bygge-, anlægs- og ned-

rivningsvirksomhed, herunder fastsættelse af tidsfrister for såvel støttet som ustøttet byggeri og kontrol med, at boligbyggeri, der igangsættes, opfylder de i § 1 givne forudsætninger.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Ifølge § 1 i lov om boligbyggeri af 27. dec. 1958 er det lovens formål „at tilvejebringe en boligbestand af en sådan størrelse og med en sådan husleje, at de boligsøgende får en rimelig mulighed for at skaffe sig en efter deres økonomi og familieforhold passende bolig.“ For at sikre, at dette formål tilgodeses, bemyndiges boligministeren ifølge lovens § 2, stk. 3, „i øvrigt til at træffe midlertidige foranstaltninger til regulering af bygge- og anlægsvirksomheden.“

Erfaringerne siden lovens ikrafttræden viser imidlertid, at boligbyggeriet har udviklet sig i en sådan retning, at de færreste boligsøgende får en rimelig mulighed for at skaffe sig en efter deres økonomi og familieforhold passende bolig. De sociale og almennyttige boligselskabers såvel som kommunernes boligbyggeri er praktisk talt gået i stå, hvorimod der igangsættes et betydeligt boligbyggeri på privat finansieringsbasis, men i de allerfleste tilfælde til en husleje, som må anses for uoverkommelig for boligsøgende med jævne indtægter. Ydermere har denne udvikling medført, at saneringen af usunde boliger er ved at gå i stå.

Formentlig skyldes dette, at bestemmelsen i § 2, stk. 3 er for uklart og vagt formuleret, bl. a. fordi der i det samme stykke af paragraffen tales om fastsættelse af tidsfrister for det støttede byggeri — altså modsætningsvis ikke for det ustøttede byggeri — og endvidere fordi der kun tales om *midlertidige* foranstaltninger. Endelig også fordi bemyndigelsen ikke tillige direkte sigter på det væsentlige, at kunne stille bestemte krav til boligbyggeriets private sektor for at få også denne sektor til at medvirke til opfyldelse af lovens formål i stedet for, som det nu sker i praksis, at modvirke dette formål.

Det må være klart, at effektive foranstaltninger inden for boligbyggeriet må have langvarig og ikke midlertidig karakter, og også af denne grund bør lovens bestemmelser revideres efter de erfaringer, der er gjort.

Da det som sagt formodes, at boligministeren af de nævnte årsager ikke har kunnet sikre lovens formål opfyldt, foreslås en mere konkret og utvetydig formulering af bemyndigelsen i § 2, stk. 3.